

[Ingerlise Koefoed]

er ikke blevet bedre siden. Gennem regeringens ændringsforslag er de aftalte besparelser yderligere blevet udmøntet, som det hedder på finanslovsprog, og man har nået at indregne den meget nedværdigende lov om arbejdsformidling, og den nåede man såmænd at indregne, før den blev vedtaget.

I de seneste ændringsforslag fra regeringen findes, som hr. Palle Simonsen har omtalt det, en ny budgetreguleringspost, der efter sigende skulle udmøntes bl. a. i besparelser på medicintilskud og i indtægter ved receptafgifter. Så vidt man kan forstå af det, man læser i avisen, er de ideer ikke længere særlig populære, heller ikke hos socialdemokraterne. Så vil jeg godt spørge, hvem man i stedet har tænkt sig at lade budgetreguleringen gå ud over, for der er næppe nogen tvivl om, at det skal gå ud over nogle, og ikke de velbærgede.

Foruden de politiske besparelser indeholder regeringens ændringsforslag nogle tekniske rettelser, som dels ajourfører finansloven med aktstykker, der er vedtaget for nylig, dels indebærer en udstregning af en del stillinger, som ministerierne ikke har fået bevilget. Nogle af de foreslåede stillinger har måske heller ikke været så nødvendige. Når man ser på udgifterne til det store merarbejde og overarbejde, der tynger finansloven, så må man alligevel undre sig. Mon det dog ikke i mange tilfælde ville være både billigere og bedre at lade opgaverne løse af fast arbejdskraft, ansat til det samme, end at anvende dyre overarbejds- og merarbejdstimer på løsningen af en lang række nødvendige opgaver?

SF har tilsluttet sig nogle af regeringens tekniske ændringsforslag, men ingen af besparelsesforslagene. På undervisningsministeriets og socialministeriets konti har vi overhovedet ikke tilsluttet os noget, for disse ministerier må bære de fleste af de besparelser, som rammer mennesker, der i forvejen er ramt. I realiteten har vi derfor kun kunnet tiltræde få af regeringens ændringsforslag, og det beklager vi for så vidt, for det betyder nemlig, at regeringen sammen med forligspartierne fører en politik, der ligger meget langt fra de principper om lighed og omfordeling, som vel egentlig skulle være socialdemokratiets.

Vi tager generelt afstand fra ændringsforslagene fra fremskridtspartiet, de konservati-

ve, venstre og centrum-demokraterne. Jeg ville egentlig gerne spørge venstre og de konservative her i dag, om ikke de får en mærkelig smag i munden, når de får så mange skulderklap af hr. Glensgård.

Ændringsforslagene fra disse 4 partier er så godt som alle sammen udtryk for, at man siger: lad dem bære krisen, som har færrest kræfter. Det er en politik, der skærer dybt i sociale udgifter, i dagpenge, i uddannelsesstilbud, en politik, der gør u-landsstøtten dårligere, opmuntrer erhvervslivet og styrker militæret. Regeringens ændringsforslag er ikke særlig rare, men de borgerlige partiers er langt værre og langt mere nedværdigende for såkaldt almindelige lønarbejdere.

Desværre er de radikale jo medarbejdere ved regeringens ændringsforslag. Man må som så ofte før undre sig over, hvad radikal politik egentlig betyder. Ud over samarbejdsforslagene stiller de radikale 2 ændringsforslag, som vi gerne støtter, nemlig om større besparelser på udbygningen af Kastrup lufthavn og om flere penge til fredede arealer.

Sammen med os, det glemte hr. Camre at nævne, foreslår de radikale desuden afløsning af det meget tåbelige landbrugsprojekt, der går på – eller jeg kan måske nu sige: gik på – at kultivere arealerne bag det fremskudte dige. Hr. Camre sagde noget om, at finansministeren havde i sinde at lade være med at lave landbrug på stedet og i stedet bruge pengene til andre ting. Jeg vil godt bede finansministeren heroppefra bekræfte, hvad hr. Camre sagde, at landbrugsprojektet er afløst, og at pengene vil blive reserveret til andre ting i Vadehavet. Det vil jeg meget gerne have bekræftet. Hvis jeg får det bekræftet, vil jeg være rede til at tage vores ændringsforlag på området tilbage.

Med retsforbundet er vi enige om alle de ændringsforslag, der betyder en afstandtagen fra EF. Vi er sammen med retsforbundet forslagsstillere vedrørende forhøjelse af udgifterne eller rettere formindskelse af besparelserne på forskellige undervisningsinstitutioner, ikke mindst på Danmarks lærerhøjskole og på Ålborg universitetscenter, der må bære langt de hårdeste af besparelserne.

Det er efter vores mening forkasteligt at nedskære uddannelses tilbuddene i en tid, der er præget af stor mangel på arbejde, bl. a. til de unge. Vel risikerer man, at de unge også efter endt uddannelse bliver arbejdsløse, men